

IPSO
quindim

Nr. 4.

1925 m. M. m.

*Kem. Vysk. Aras. Sem. auk
 laikastelis.*

Turinys.

1.	Laugiai melis R. Matoni	3 psl.
2.	Rpis kortas. R. R. - nei	16 .
3.	Arasios higienai R.	22 .
4.	Is atostogų dienyno R. R.	27 .
5.	Leptyneris metų lietuvių namų ir klauco- mybis sukaklerimis Lietuva	34 .
6.	Mūsų gyvenimas.	38 .
7.	Memoras	41 .
8.	Redakcijos atakymai.	45 .

Daugiau meilės.

„Šis jūms droda nauja sąlyga
 103 myliu tūs dūg... Šis to
 šis pačins, kad jis mane mygtinas
 jei tūteite meils šis dūg. Jūs, šis.

Tiesio švaimio gyvenimo vainikas, spalvaušias, išdūcio
 nio kojųis yra meilė. Išganytojas ragina dūm šis
 broliškai myliu, švaimė, kad jis mygtinūis tarhe nūpa
 tautej santaina ir ramybė. Jei jau visi žmonis be
 isimties švaimo vūm šis myliu, tai, šis, dūsisūis
 tūis jūmte dar šis meils vūis. Jūs tūis
 ragina gūmte vūisūis ir santainūis švaimino aūisūis
 mas, šis vūisūis, kad jis yra meils vūisūis aūisūis
 šis, kad šis vūisūis garantūis šis vūisūis aūisūis
 šis vūisūis šis dūm šis vūisūis šis vūisūis vūis
 šis vūisūis meils. Kad šis vūisūis inūm aūisūis vūis,
 kad šis vūisūis meils, kad šis vūisūis vūisūis.

Ysbe pamato šis vūisūis šis vūisūis: „homo homini:
 lupus, elviciū elvico - lupiv, monachus
 dūm vūisūis - lupissimūis.

gale semestro mēta jūs, nejausdamas joks
sāinis graučimo, lauk. (vienok kiek tās
āmonis visai netoli nuo mūs pūversti yra ten-
kintis juoda duona, ir kaip būty dēkingi, jē
tie produktai būty lauku jēm atitēks.

Neprīdēda jne mūsū susīardīnīms slovēvis-
kumo līkēnos, nemokījīmas īslāikytē tākto
tarp vīresnījū ir jāmešnījū, nemokījīmas pa-
sākytē tīcos draugai ir aīskai, bet nēitīgānaut-
kītū. Tē nenovīcīan matītē ēra pūīdēgēsū, pa-
nāberījō, kājō keli draugai nēyktē tīvīrēis kē
„M. Dvange“ ar „Tīem Spīndulīnū“. Daugīan ēis
kaltas bus mūsū pācīg oavēz nekontolīānmas.
Pācītē nos tāmpai atīalīmo pīcīāctō, pa-
gelvōrēme gīe jīēmōnes mēlēs ir draugū-
kumo rīdīam sūstīpīnti.

Vīdū vācīānīas dēlykās yra pāmylējōmas
Ideālō. Kristaus Ideālai tīk ēvīstis ir skāis-
tīs, kad kiekrieng kuis tīk oīntai jūs pāng-
li, plēngīa tīk apvīesti ir sūkenti jō oīloj
tōkīg kāvītē mēlēs līepsnū, kad jī mē līk
lēngrai outīpdo „ēīemos ledus“, atseīl mūs-
sū ydas, bet ir vērste vīcīa skēlīstī īvī-

sg is mėsle kity tarpe. Verkesmo dirva gi yra
plati. Nemanykimi, kad mes esame atleisti nuo
pasaulio, kad čia nėra kuo pasiseikšti mūsų ini-
ciatyvai, kad mes tikrai galim veikti tik išje
ni Seminarijos aišy. Ne! Jeigu čia nebūsi įsiva-
ta veikti, lai is gyvenime, kuomet atsivastaus
tančiai įvairių šaliniausių klūčių, kuomet
šalia savės turisine ne idijos bendravimtis, bet
komunistų ar socialistų, - veikti bus šimti-
riopai sunkian. O jug norėčiau is Semi-
narijos yra plati dirva pareikšti savo ini-
ciatyvai, proga įgyti gerų įpročių, ugnudinti
savo valią. Juk is mūsų tarpe yra daugum
ar mačiau ištaimusių, dvasin ar kūnoli-
gonis, Karša Idealo mesle turi verstis mus
jiems padėti. Todėl pirmas įsivimaušia turi
būti sudarinti mūsų pašnekešiai. Vėterka
šablonois, banaliois kalbų! Tark mes liuo-
kiskiais overšerimais pašaukimo, aleties gy-
venimo klausimais. Tyre miči turi padėti
jauniesiems kuzistatytis sunkesnim kelau-
šimui, įkiepyti Kristaus Idealo kilmumą
is savo pavydian juos drauginti. Šiipremiži

tes didelis kardo reikšmės laisvumui, kuris turi gyv-
 nimas sulis nustatyta tvarka ir santykinas nuolatų
 davinų pradėjus, todėl jau turėjęs atvaresius duau-
 ja del atostogų pramogų pramogelių, šailliuja
 mėsius, savites, o pasakui dienas ir atvaresius atoste-
 gų, o tuolauko stengiasi suomaliusia savo varginti
 reikalaujant reikalavimai. Dėliai to žinoma suinama
 išnallinti su etais draugis. Atomai reikalaujant
 draugis susantysis žuoniai ir širdis. Dėliai to
 pasižadėjimai, o maldavimas, o maldavimas, o maldavimas
 pasakui, kėty pasi žides jei mediam širdis, o maldavimas,
 bet dainai, dionai ir jio miltis ne vienam dainai
 abinūgata. Užuotai vos širdis žiaurūs lausgt.
 Žuoniai draugis dables pašnėdėsių liuoslaisių ar
 kėtomis kėtomis, o maldavimas, o maldavimas, o maldavimas
 ty širdis dionai, o maldavimas, o maldavimas, o maldavimas
 užrašavimas: kėtomis žuoniai ir atostogų dainų
 draugis ir žiaurūs asmenų ydos ir suširdėjimai, o maldavimas
 viens širdis dionimai, o maldavimas, o maldavimas, o maldavimas
 mai. Dėliai to dionai suimo, jaudiasi
 užgauti ir nebrūnas ity širdis dionai, o maldavimas
 dionai. Dėliai to.

Nevtai žmogus esti tiek sumbūga, kad ramia
 sąžine išauksia draugų jėgia ir dar didesniais
 baidytų ją sąksa. Daug bendra lygiai pat
 utimo nelaimis ir daug neapjaučiamas. Rodos
 nesundus dalykas, pats draugų nelaimis, tarsi
 viengitę atsisaitos, todėl; pasidalinę su juo
 sėkamsais, išlikimais, produktais ligi ir kitomis
 bėgoms; kad: draugai suklebinti, mėsle ar
 alkoms išauksim, bešaudant, suarinti, atėjimo
 išauksio. Tai iš mirtimo; bet tai tie mirtimo
 šikštinai: kasomoms, ir jėgai sąsūga samtykus.
 Išo širdin, pagilina draugų gūmą ryšius ir kalčia
 adminity, klmai kasinų gūrening. Šia, to viso
 mums trūsta. Nevtai tūdo kasidėst, kad tuo
 momentu, kai draugas dejuoja liges suspaustas
 aršimieji jo drauga ramiai sau idūta
 „lūg“ ar kitę kitę išauksimus, vėdu pasida-
 linus su mirtiną drauga ligoniu; arba,
 kai, petarūngas draugas verčia nas gra, turintis
 sausa duona, kitas parčlyja savo dūroms
 ir samtykus, idūta sandelyje, ir šintys
 reliktorius.

At mumsu nāgrinēti, kiek šis posakis yra
 tēsingas kunigys tarpe; vienai - mes esame
 per jūmus, kad galėtumėm vyresniųjų darbus
 tinkamai įvertinti; antra - visuomet sveikam
 kreipti daugraus dėmesio ne; ketis, bet; savo
 rydas. Sianis trumpamė rasi nely novėciau
 palietė mūsų patis gyvenimo. Linomė mū-
 neta papas literatūrai negalima pritarinti de-
 monstrijos gyvenimui, bet visgi oficialumo, sal-
 tumo, nepasitikėjimo yra nemata is mūsų tar-
 pe. Dargely atveju ketis metus gyvena, moko-
 si, regn būties is atesty gyvenėti koartimiaušio-
 se santykiuose, bet tiek pasilika salti, oficia-
 lūs tarp savęs, kad, išėj is mokyklos, vieno kito
 pasistengia greičiau mirėti, tapti, anot amys.
 "Apeėnėje rba konvje". Ne is kelio tāt bus pa-
 rinėti, kas prisideda prie mūsų santykių, saltu-
 mo is oficialumo is šaip to išvengti. Dismutoni
 žastis yra išleisti mas is aktyvūs kėlmis Kristan-
 aly. Mums čia netenka gindėti is regiti naujau-
 nis buvonioms, išimamams. mūsų ideal-
 nepaslebi me ty inistūnis atakų panarhin.
 Stevo koralystė aut žemis, abidaryt drem-
 žemiaušiemis anozaus židuliamis.

rimas neduoda mums apvaidnāi pastebēt,
 & kokiš beduņš veda īmones bedēbybis ban-
 gos. Todel mēs ir gyoename pusitirumais:
 stengiames vyresniņš spiviamī savo pareigos
 pusitirnai atlikti, ka da gi vyresniņš rān ka
 šiek tiek sušūlnēja, mašta ir mūs savs
 kontrolē ir mēs šiek tiek atleicēiamē vāstis,
 Mē gyoopervimimro kēlnai: Kristam Idealais,
 gyoerimō jujs šiesoj ir jū atārkātoņ, nēra to
 tēijs reikālingo enturizāmo. Mēs teko kai
 kuriš laiks dalyvauti mūs vēmminēij drau-
 go pasaulicōij gyoenimē ir mē pasirogējimu
 turim pabrēti, ka da acim mē atvērēi korai
 mē savo idējos priēsāis juore visgi pārmēkia
 gyoesnis Kristaus tēijs vertisimās, didesnis pa-
 sivrēimas jās igyovendrēti, didesnis tārpūsāis
 gērbimās ir mērlē.

Draug klindo gēriems mūs sanykēiamē kai
 kuriš draugs keistos; Seminaijā pašūro.
 Pasidars liberalis pērvāis, zīni; Seminaijō
 gyoerimō kai; kokiš arēsto namū gyoeni-
 mō, kame bereikālingai varzōma tājs bran-
 gi āmoqui laivē; jē nesistengia, šēvelgti

modèle d'anglais est-il laing un tania silponis-arms, xax
galima lenguae passivamini reitabingz modelo daly-
ry it naxp jux goriau is laingti atminty it pri-tai kin
ti aditay gyenime. Fodel regalima luty padangti
professoris lerys uplorijg, isciaidint benduare
paimeduniae sandesnes vietas? Koria plati it
naudinga tema pasivalkti namis, nors, tusa, mias
jeousprams it in tere jaurmaeri. Boto reicidime
sant dalkese icetunijg iudis. Suinijg draugo yoz,
jojo vorkapimz, nort dalkime peccais drauydamit
linos ity sarpe su ferida, "tas nortam nuretye" or le
to puido. Goriau jam pecciam adyona passivti it jz passivti,
nequ dalyng isle/ait it dar dangiau nisi dalkesuz succimti.
Ili jaa dalyng niojo aiistien, tai goriau bendrai passivng
lime, naxp padeti draugui passivngti it laip atitay upin
saugoti nio panarys nukuo limis. Dabai dang padeda
ligsti dalkisavai mielei Inclunias it jauramas. D.S
Ea naxialau perdote jaurtinuome, Sada del menq niozio
ajava S

lūjama, ne ēia jau bus pēchīnē līga, bet gūras
 eimno skauomū. ir vardu atjautomas ir nēkētrā.
 masis pie jū prisodēti sumāžindmo yra mums
 būtinas. ligas, draugis armenus nelekšinas, skau-
 das, dvarnis kančids. ir kēti rēpionias ne-
 siliauja žmogū vargdū ir šioje sūvītēl kamo
 ir dvarinis brendimo vietoj, kurioj mums tenka
 šandien gyventi. Draugis on mūliūdusian
 veidais, ašarotomis apimīs, nūsvimsoia gel-
 va ir raukšlita kakta tenka pastebēti kuo-
 ne kasdien. Koki, jaomsū pergyvena skau-
 mo prislēgti draugai, matydami kaij jū
 bendramindāiai žinodami jūjū nelaimē,
 linksmāi bejokaudami unā sau pro šalī,
 nekūjpdami; jūv jokio dēmusio, neraoda-
 mi oškalingā prabarti nors vėnā sūrami-
 ndmo žodei! Kaij palengvētū, kad ir sūn-
 keiausias vargas ir skaudomas, jū ne 150 tū-
 bent keliasdešimt armenus prisidētū pie
 jū sumainimo. Tai gēli sūprasti tik tas,
 kas pats tai pergyvena. Prabinkimies sū-
 māstnti ir materialū vargā. Faktas yra
 kad kai kurie draugai per daug sūvibēdūliavo

su „Pūta“ ar „Pūrite“, tam tikrais lais-
tarpiais išlaidos šiems dalykams siekia ke-
lis šimtus litų. Šiaip ar taip, bet išlaidoms
kelis šimtus litų savo gomuriumi padalinti,
pavelyti savo adiekaniems produktams pū-
ti, tuo momentu, kai ošia esantis draugas
turi fustadėm gyventi, visgi yra didelis suru-
kijimas charakteringas pačioms būsiomis vi-
nago sergo. Toks žmogus išėjo iš seminari-
jos, tarnaus savo negaidoms, ramiai sau
kenaus skatika prie skatiko, žydiškai derė-
tis del mažrausio patarnavimo ir vis kiek-
vienam dejuos, kad sunkūs laikai, kad
gyventi nėra iš ko. Savarageliai, ligonys,
melasnius prisilegtųji veltui laukis iš jo
pagelbos.

Bondrai gyvenant, pasitariko visokių ne-
temporatinis, susidūrimus, iš ko kyla gėnės
ir draugiškus santykius atvirimas. Todel visi
privalome vengti vieno kito erinto, kad iš
mažmošiais, kily gi ydas ramiai nu-
keskim ir perdaug jų neįminkim; širdi.
Tuomė mūs parodijime aukštos dvasios

kultūra, ir antrošāian ar vīliam mūsū nesu-
 gūpinamas draugas atpau. tai ir mēķis
 tūnkamāi; vertinti. Ār mums tūri burti
 visuomet atminīty. Apastalo Pauliaus pas-
 ņijimas Sericēims: „Tāigi aš kalīnys. Vē-
 ņotātyje, maldāuju jus elytr, kaip vērta to
 pasaukimo, i kuri jus esāt. pasaukti, visu,
ruslanķumū. ir rannūmū, kantrybe,
meile, pakenciant kīt kītā, rūpestingai
palāikant rannūbes rūšins, drošio vī-
nybe. (Epe. 4.1-5).

Sekmīngeshiam darbi pradiķime muokom-
 kerēis dalyķes. Nenoretīme tī kartā draug apīo-
 ti, nes vīstīķ nenuķasīme. Nepa vīsekīmāi gali
 alīaldyķi mums gpus norm ir mēs būsimē
 būvīnti nankas muleinti. No pradi aš pasīn-
 lyēīan toķins dalyķes:

4° Īsīnīnķī sān tī jauneshīny vīnā kītā
 draugā, su kurīno slengtis palāīkyti ar īmes-
 mīn sāntyķīns, padēti jam sulīg kīdētāis
 ņpunktāis daro palāīnāis; vīķalūī esant,
 ņvīnti, vīnti ir sēļpti.

5° ņoboti lōgi mīnīmūno ņkanūnyms

vardijung, apditi save irolatiniu mokėjimu,
kad ir masianiu, kunų galimą būty, dieikti
Sr. Vincento q Paulo Fondui arba Pletininkų
susisėlypimo Fondui. Į prėkairėta, kad tos men-
kos sumos nieko nereikš, aš visgi atsakyčiau,
kad jei tik vienai laikotarpis įtengiama iš
listi keli simtai litų tiems dalykams.)

Tai per metus susidaryty q aš sumo. Antra ve-
tus, čia ne tiek svarbi sumo stambumas, kiek
savo laimėjimas, įpratimas jausti vienos didelis
šėimos nariais, mokėti atjausti svetimos vargę
ir palankyti draugijos santykius.

3° Grai apskaidinti, kiek treikalinga pradėty;
neimty per daug iš namų, kad neribotariau
savo tėvelių, brolių, sesučių ar kily čėimynos
narių. Čia slengty suvaldyti savo gomirę
ir atliksamai produktas pradėty neper-
tūručiam draugui. Toks mitraukimas
kepsnio nuo savo ir suteikimas kitam
sukius ir kitame dėkingumo ir meilės jaus-
mus.

4° Aidesnei savo kontrolei pasimokėti sau.
tikėmy drauga, pavesti jam sergėti savo

izordin; gyvenimą ir malonias; paimti jo teiki-
mas pastabas. Taijs elgdamies, mes įslenksi-
me palaikyti tarp savęs draugiškus ryšius, įsi-
gyšime visam gyvenimui vienas draugas, kuris anot,
Sr. Kasilo yra, būnausia globa ir tvangėmis ir
auksu, sidabru (Ecl. 6, 16). Vienybė ir sąbrankos ties-
spataus kaip mūsų dabartinėme gyvenime taijs
ir mūsų seminarijos siems. Tai turis didelės įduos
ir mūsų ateities darbui. Šituo jei dvariškaisto-
vėtu savo pasaulimo aukštumoj ir veikti, itar-
tinai, tai kad ir smarkiausias priešs alu, nie-
ko nevertus. Tad kurykime daugiau dėmesio
ir iškeltus čia klausimus, nagrinėkime juos susi-
tykime., tarkime apie juos su vyres. Tarkime;
geras gi kaip vyresnijs, tarp tarpusavio sa-
tarimus stengkime vyrinti. Bendrimes, ju-
tangomis prie bendrojo Idealo!

Tik, darba quiscian,
Tik melekim variscian,
Tik vyrai pajudinkim icme!

X. S. Horis

Apris kortas.

(Žin. 1 ir 2, 5 sp. Nr.)

4 kortos etikos žvilgsniu.

Apris koki nors teigiamą žinę, morale kortų naują negali būti ne kalbos. Todėl noromis-nenoromis čia turime susitikti vien tik su neigiamomis kortų apatylėmis. Jau prasitame sąjūduje matome, kad kortos ugdė žmoguje egoizma ir dalinai pavydą. Prieškinikime tik atydečiai loškams: visa veida išraiška rodo didinimą, minčių sukonecentravimą; kartais negirdi, jei kas ji šaukia, vėmianta valgyti. O dėl ko tik psichiniū jėgų įtempimas? Dėl to, kad išlošti, tai yra, dėl to, kad priešą, nurodė, o pačiam tulu žvilgsniu atkėti sukščian. už jį. Čia viskas daroma savonaudai, priešonenaudai; jei tik gali, stengiasi priešui kinodiktavusi smugį pradaryti, padaryti gi dešingiai, neretai net didžiajasi. Štai jau mes ir turime egoizmo akta. Tiesa, tas aktas yra labai silpnas, bet visgi tulu laipniū valę palenkia į egoizma, jei kartais intima esti nepalanki ir tenka pralošti, daruška loškų visuomet pajaučia širdy nemalonių kectenimą, jaučiasi lyg pačeminė ir nepatinkanti

kodel ne jie, bet kiti išloši. Štai turime ir pa- 118
 rydo akta. Pavydas dar labiau prasneiskia, kai
 lošiamas iš pinigų. Be to, kortos yra priskiausia
 dirva argarūnėjimui ir sukėičiamai. Niekur
 nesti tiek argarūnų, ^{kuip} kortavime. Sargysį ne tuo esti
 labai daug nustynių. Bet, žinoma, čia tiesioginiai
 kortų kaltint negalima. Fičios musikallimams ju
 suteikia tikrai proga, bet proga labai artima.

Negalima nutylėti dar vieno kortų mūso,
 būtent, ju pripratima žmogu tinginaiuti. Eodel ne-
 cellui žmonise yra prasiplatinusi nuomoni, kad
 visi „kartiožminkai“ yra drauge patentuoti tin-
 giniai.

Čionai bus pravartu pagvilolenti kada
 lošimas kortomis bus nuodemi, kada ne. Jeigu
 statomioji pinigų suma, atsivselgiant lošimų
 turtinguma, yra dideli (notabilis) ir jeigu tokie
 lošimai esti ilgi ir pankartoją dačmai, papil-
 doma netaufumo (prodigalitatatis), neprotingu-
 mo (imprudential), tinginystis (otiositatis) ir
 neretai giutuoklystis nuodemis. Toks lošimas
 yra sunki nuodemi. Jeigu lošiant išstatoma
 pavojui pinigų reikalings žimynos išlaikymui,
 amudodama, contra caritatem et pietatem.
 Ta nuodemi vėgabi būti sunki.

Jeigu lošama ir neclarnai ir neilgai, bet lošama ne tuo tikslu, kad pralėsti, o vien tik dėl lėšai pelno, papildomų lengva merodemi.

Tartais teikiant galima nusidėti net prieš teisę (contra justitiam). Kad lošimas nebūtų moraliniu būdu prieš teisę, reikia sekančių sąlygų:

Kad lošikai galėtų laisvai disponuoti įstatomais daiktais, nes svetimų daiktų, arba tokių daiktų, kurių neturi teisės valdyti, arba pinigų reikalingų skoloms apmokėti netekas neturi teisės „exponere periculo sortis.“

2) Kad lošimas būtų laisvas t. y. kad nei viena pusi nebūtų priversta lėsti. Kitaip, nebūs pilno abipalio sutikimo, reikalingo kiekvienai sutarčiai.

3) Kad būtų laikomos visos pradorovams taikomo taisyklės.

4) Kad būtų šioki toki lygybė tarp lošikų; jei koks profesionalas, nuoduotų nemokas gerai lėsti ir tuo būdu pralėtos silpnesni aplėstų, nusidėtų prieš teisę.

Jeigu lošime nusidengiama prieš kuria nors tų keturių sąlygų, — nusidėdama prieš teisę ir užtraukiama atlyginimo priešdarne.

5. Korto higienos išvilginiai.

Nėra gydytojas nepasakys, kad kortomis lošti yra higieniskas dalykas. Jau matoma, kad kortos turi didelę patraukiančią jėgą, ir vieną kortą pradėjus lošti, sunku atitraukti. Geri lošikai, kai susėda lošti, paprastai lošia ištisą vakarą, kartais ištisą naktį; dažnai baigia lošimą tik tai saule užtekėjus. Vėlyj poilsio - visa naktis nemiegota! O nemiegoti visa naktį yra nenormalus dalykas ir organizmas tą spragą atjaucia gana ilgą laiką.

Būty pati bėdos, jei tik tuomi ir paribagytis. Bet šie kortų paprastai esti du sąlydovai, kurie šiame atveily padaro daug šalio lošity mirantai tai taboka ir vaigolai. Šedek dabar tu smogaus visą naktį, tabokos dūmavos ir alaus garavos, šilumą protą ir nervus! Tiesa, šis vaidas tinka tikrai profesinai namams lošikams, o ne prapuolamai susidusiemis melošti vieną-kitą partiją. Bet ir trumpas lošimas, nors ir grynai mirantai, atitiek neina ir švikatų. Kevlia ypač na...

Nes sakome, kad cēramenai negri yra tuo
 žvilgsniu, kad labai suvermija. Panėsi: grei ir
 lošiant. Peto observuoti vūng armoni, deus cose
 ne in finigy, bel siai sau. del pirts. Jogo nervai
 buvo ta: 5 tempi; kad negalio: odytis: kai indaru
 sortz parka sachmatais laiam sachmate, raudos
 viršio, baltas laisad buvo veramus in girdejoni
 stors. tons viršojimas. Nuatahu, kad ta neravimasi
 karis d'ere d'armiansai tuomet, kai yra viltes vilosit

6 Portos menonijos žvilgsniu.

Pirmiau buvo minėta, kad portos pribratina
 tinginanti. Tai suprantamas dalygis. Lošiant
 pribrantama lengvai pinigų uždirsti, lengvai
 uždirsti, lengva ir pradirsti. Poda' lošikas pinigų
 pradeda negebtu ir baidaru virai netau sus, ka
 kai's žinoma, ofaudierai atsihiptia 5 jo ekonoming
 padetis. Tai durtis ir tenka išlošti, tai pas lošikus
 tie pinigai ilges nesteri: tujau vel pradisa. Kad
 neste atimā, kad portas, kai kas, dar niero turdovlia
 nepaduri, o ubagai jau nevirng isleido.

Tokių fanatų kiekvienas savo apylinkėje gali rasti ne vieną.

Perkašius visa, kas iki šiol buvo pasakyta, gali kilti tokia mintis: čia kalbama apie tikrus lošikus, o man, jei kartais ir pasišiu, tai tokių pasekmių nebus. — Bet čia turiu dar kartą priminti prityrusių lošikų posakį: „lente, lente, w te karių prekylente!“ Ne vienas vagis, vogdamas pradžioje procentą nemani, kad jis atėity taps drėšiaušiu plėšiku; ne vienas paleistuvis, pirmą sykį su pamejimu guodamasis sikiša minūmi, nemani, kad atėity jis taps drėšiaušiu ištvirkėliu; ne vienas melagis, meluodamas pirmą kartą, nemani, kad jis bus drėšiaušis neikšiu!

Či tuomi nemanaue lošiko lyginti ir; vieną eilę statyti su plėšikais, ištvirkėliais, melagiais, bet noriu priminti praktišką, dažnai ignoruojamą taisyklę, kad norint išvengti katastrofos, geriau visai nepradėti veikti tije kryptyje, kuri prie katastrofos veda.

R. S. nio.

-22-

Drausios higiena.

Rūpinolomnis dirbti įvairiose srityse, kur darbas dedama kaipo tiesioginė mūsų pačių ga arba laisvu noru pasirenkama, mes nebe-
stengiamė kartais, kaip reikiant, įsigilinti ir pagalbėti apie tų dalykus, kurie gyvnyje pa-
praštai mūsų smulkūs atrodo, tačiau ne-
mačia turi svarbos. Todėl nestebėtina, kad mes
nestengiamė pastebėti tų mūsų veiksnių, ku-
rie vėda mūsųse esant palinkimui, prie to
ar kitos ydos - netobulybės, dėlai mūsų mes ge-
rokai nukentėjame. Čia noriu pabrėžti tės ydas,
kurios mūsųse gali pasireikšti labiau išori-
niai. Sv Ignacius Rayola pataria pirmia-
siai rūpintis nusikratyti ar vengti savo išo-
rinis ydas - netobulumu, nors kartais jie būtu
mažesni už mūsų vidujines ydas. Mat, savo
išorinėmis ydomis dažniau įkūtiname savo ar-
timą ir taip pastarome daugiau žalos. Gal
tai ir tiesa, bet ar mes tokias išorinis ydas tu-
rimė? Ne nuano dalykas čia įrodinėti, ar
mes jų turime, ar ne, draugai patys, pažiū-
gę į save ir kitus, galite tai nūsinoti, man tik
svarbu priminti, kad mes už save būtinome
savo ydomis, netobulybėmis, kad jų išvengtume,

Lygiai kaip higienos mokslas bėga už akių
 ligai. Vėname „Atėities“ numeris, ne pamenu,
 koks tai autorius grašiai ir įtikinančiai žreči-
 nėjo, kad atrofijai yra linke pasiduoti ne
 tik mūsų fizinis jėgos, bet ir psichinės. Delko?
 Mat, jos nėra karinamasis stiprinamos, todėl
 ir išsigimsta. Tai gi, kad išvengtumim yda, ne-
 vėtenka vien noro kovoti su jomis pagundų
 metu, reikia dar aukščiau pasirūpinti, įgyti
 tiek jėgų prieš tas ydas, kad pagundos tarp-
 tų nete toje srity negalimos ar bent labai
 lengvai negali mus, nes nėra tikslo mūsų
 kūnui, pikt. ~~stiprin~~ mus gimdyti, jei žinia,
 kad nie nieko nelaimės. Man rodo, pagun-
 du darniausia tik tačia turime daug, kai
 esame labai linke joms pasiduoti. Tada
 gauname liga, kai esame labai linke jai
 pasiduoti; būtent įgija daug svetimų, nereči-
 kalingų ir kenksmingų medžiagų, turi palam
 ki rai ar kitai ligai. Tačia, žinoma, tereikia
 tik kokios nors mažos išorinės ar vidinės
 priežasties ir žmogus suserga. Panašiai atsitinka
 ir mūsų dienos gyvenime; jei nerūpiname paim-
 linti iš savęs kenksmingą psichinę medžiagą, už-
 teks tik minkantės vidinės pagundos ir kokia

... yda jau sergame. Nat, kaip kenksminga, neracionalinga medžiaga pripildyta, prisigerus kūnas nebeteri jėgų atsispirti ligai. Tai kenksminga medžiaga pripildyta siela nebegali atsispirti pagundai.

Pirmą minėjau, kad labiau mums reikia rūpintis išvengti tų ydų, kurias labiau pasireiškia išoriniai, tāt apie jas ir kalbėsiau. (Apie dvasios higieną susitarus kokio nors yda pakalbėsime vėliau.) Čia noriu kalbėti 1° apie tai, kokios privalome griežti dvasinės higienos, kad išvengtume tos kenksmingos psichinės medžiagos, kuri galėtų apsigėdinti kokio nors yda mūsų dvasia, ir 2° kaip privalome elgtis pastebėjus sąvytas kenksmingos psichinės medžiagos.

Ar mūsų dvasia psichinės kenksmingos medžiagos gali turėti ir ar turi? Pšimoma žodis medžiaga čia nereikia imti literalių prasmę. Nereik išdėdinti, kad mūsų dvasia kenksmingos psichinės medžiagos

šūnėti gali. Nesunku įrodyti, kad mes šim tik
 konkomingos psich. medžiagos turim. Kaip
 tas žmogus, ar tiesiog, anot gydytojų, nėra
 žmogaus, kurio daugiau - mažiau neturėtų,
 savo kūrė nereikalingos, konkomingos medžiagos,
 taip lygiai velti nėra žmogaus, kurio neturėtų
 konkomingos psich. medžiagos. Tai tvirtina
 šios gydytojai ir tai mes patys gerai žinome.

Rankos gi rūšies ta mūsų konk. psich. medžiaga
 žinoma, viena jos rūšių daugiau gamina vidujini
 rydus, kita - išorines. Kalbėsim apie pastarąją.

Taipgi ar manysite yra tos konkomingos, išorinės
 nes ydas gaminančios, psichinės medžiagos? Be
 tojo taip. Patsiškai žinome jos atsiradimo manyje
 imkime konkrečius pavyzdžius ir nūor. gyvenim
 seminarų, imkime pavyzdin. mūsų, ugdymaj
 rektorijų, kur tris syz kasdien susirenkame
 susitinti. Jux čia yra progos konk. psich.
 gaus psichinei ma. bijai atsirasti.

Škartymo metu vėgim. liepia tylėti.
 Jė imtume tai, priešingai tam nurodymu
 be analo

kalbėti, reikauti, kad net skaitytųjų balsas nebūtų
girdėtis, ar tuo pasielgimui ne parodytumėm
numyse jau atsiradus tos kėnsksming. psich.
medžiagos, kuri vėda prie vergiškuo ydos, kas
galėtų pakenkti mūsų asmenybė is tobulėsimui.
Giesa, tokia kėnsksm. psėhini medžiaga gali
atsirasti numyse, ir be piktos valios, bet tai
ne žėiškia, kad mes ją privalėtumėm
toleruoti. Panašiu parvekiu galima būtų
pavirinkti daugiau, bet užtenka vieno. Taip
pat, kad mūsųse jau yra svetimos medžiagos,
arba kad ji numyse renkasi tai ~~rodėtu~~
pamėgimas išjuokti kitų nuomones, apkal-
binėti, tinginiuoti tyčiotis ir t.t. Sunku čia
būtų išskatyti tas kėnsks. psėh. medžiagos rūšis,
kurios galėtu mūsųse atsirasti. Tat ar never-
tėtu mūsų rimtai susirėpinti kokiu imtis
priemonėm, kad panašiu rūšis kėnsks. psėh.
medžiagos neatsirastu, nes geriau imtis tam
tėnu higienos priemonėm, kad nesurėgtu
nege susirėgtus gydėdes. Bet apėre šėi
dėta karta.

L.

Is atostogu dienyno.

(Lapa. ģim. „T. S. A. 1).

22d. Visa nakti prarimojam, atīriņus pie lan-
go atvangos frankiņe. Sotla ir tvanku pie tieko
ēmonis. Lauki kuogrešāusia ryko, kad pradaius
lango bent truputi atīkveptum šielniū para-
sario au. ... ģim, jau rykuore brikēta! birksmu
dienelē pamaiel šaina ir misko ir patanšis; laukus,
ir kas kart atīnari arēiau mano lango. Vā, jau ma-
tos kaip tēga atgalios viem po kito stulpai, stai jau
platus dūtuos laukai, pūv, mīkelis, medelini,
kaip ja puškiai irrodo bēsidēiaugolami sulauks
malonais pavasario ryko. Atk kārkunis ir ju jau
pragoldo lapelīai. Laukai gi dengiasi jaunuse,
šielnia, šalia šolele, ir dēiaugiasi, ir juokīari,
tekanšis saulutis spindulīnore bēmaudydami...

Šerps jācēnosī vīai kītoķiam tīpe, vīai kīto-
ķis bīrtys skuba ušimti vīta mano paršē-
jusiam prote. Šieulīau, po tiek. laiko ko aš
berasiu, tam tyliam kāmpely, ku kadais
gūmasistu beģištant, pēvīkētavo tave
būrelis nannīķis, apīpēdami mo galvos

paslapius, i kurias dainas net pati bijosi pazvelgti, bet gi atejus laskui, atdengia jas net tie sau, bet ir kritiens, nors dainai tuo nesauguma labai ir labai skaudžiai apsilia save. . . .

U gana tu svajis! Grietant prie realybis, galiu štai dar kas pasakyti: darbo turin daig, nes mano mīkampo laimės griuvėsiniose, nemažai randasi, pataisomis sergančiais „ligonius“ — mokiniiais vadinamus. Taigi apie mane, kaip „mokyčiausį“ visoje apylinkėje, ir nemokant atsisakyti padėti, kiekvienam prašančiam, suvispietė, kaip bitelės, čiulpdami sau mokslo žirias.

Galiausia štai dar kas: atliekamu popetiniu laiku, daėnai meim ketverta kilometrus nuo savo namtovois kampelio, kur desėtkai išblyškusių veidų prakaituoja, veiodami smėli, žuėrą bei akmenis ir paskubomis meta netoliese gelė kelio pėlinio, kuris diena dienon taip sparčiai auga ir auga linkdamas is vakarus i rytus. . . .

Kiūriū i ju patenkintus veido bruožus i maėtan: dieviliau, kokie juė naisūs, negi juė nepramatot, kad porėjus porai metis, aieėlis juė bei kasdien šimtai vagonis, paukėėio grėitumu veiodami žmores ir turtus, lobindami tur

is skurdindami neturtingosius, stiprindami
 trivinosius, gniauidami silpnosius, sklaidi-
 dami ir daugindami musikalitatus, kas vienai
 šodien vadovasis - kultūra.

Lik sveikas, draugai, gal perskaičius tau
 ši mano laiškas ir keista pasirodys, tačiau
 vėliau ar sunkesniau pats man šis laiškas pasiro-
 šiuo laiško, nes kaip žinoma yra sovietinis te-
 vynės meilė, nuvokiantys juos išuojauti ir kil-
 nios idėjos. Šių metų varguolių siela daug
 jautresnė. Gal būt ir laimė, kad pa-
 sauly mažiau turtuolių negu vargėnų!

blāvīvisms akīmīs; kēts, kad nēkas tājs nepare-
ēia ēmogaus kūno vargu, kājs kad tie nelemtie-
jī alkohis mudai. Tat jei šis toleis grēitai lai-
kiausi princips nē; būrnā jū nēimti, tai šian-
dien galūtinais paristācīam sau tēkolu, vāsa
saro esyhe bīaurētis tū mūdus is kēts širdis
kiek nēgalint, gydūtī mūtos silpnybēs, daran-
ēios is ēmogaus tik ēemg is menkg tvarinā, sa-
ro qeidulis vergā. Lai gēlīai mano širdy je pri-
gyja tū obals: „sālin alkohis, su vīromis savo
pas... nēms.“ Ēimū gultis, vargu bau grēit nē-
mīgšiu potokis matyts scenā... .

364. Kā gi šios dienos diemynan grāyti? Nēko
ypatīngā, jokis atmainu, jokis īpūdīngemīs jūy-
kijs nēmetīko, tat kā gi? Nebent laiskg, kurj nē
mīndānēis ēvakis suraigrau, oyt iadu īstīn-
ti, vienam is draugu. Gerāi, vāsa: „Prangus
Drauge! Sēdīim is nāpļīgu chaotīngās sāvomīn-
tīs ant poperīaus laktīs, kurias tēkūmīs skaity-
si; vāsa nē jokis vāgo, nē jokis trāks, o vien
tik ilgēsis is atmīnīmūs pagautās, velku sāvō
mīntīs ēodēis rūbais. Nē jū gi netrākg utsako-
mybēs teiss paslīeku pats sau. Ar aukvīam

rašytojos mano veikimo programos, plotini žy-125
midai pakitejo, tuomi noriu pasakyti, kad daug
aukštesniam mastui valgau, skaitau, rašy-
tau, miegu, maštau, kalbu, bet daugiausia
kaip mirijau skaitau. Nuo kai kurio laiko, jau
nebesitengsiu jokių klausimų spręsti, nebebeigu
atsilikimams mū akis, tegu jie patys vyksta savo
eile ir daro tai, kas patinka, tuomet tarus, i vi-
ką tūm žiūrėti šalčiau. Nors dar dažnai praeities
įvykiai susipina vienas, daėnis atmintims sukū-
rin, tačiau mūnėis gyvenimo žaislo gretumū,
skieja kas kas toli, toli nebepažvelgdami atgal,
patikdami vien tik sutrumijusius pėdsakus...
Antras mano žingsnis, tai, kad tapau daug
atsargesniu, prisitinku tai, kad kiekvienas žmo-
gus, lygiai kaip ir kiekviena tauta, turi savo
vidurinio gyvenimo namuose atskirą, nuosavą
nėra kintą skampelį; ir nuo to kampelio raktą
nešioja su savimi, ir rūpestingiausia jį saugo
nuo pašaliečio žvilgsnio. Tik ypatingais atvejais,
giliais pergyvenimais, giliais jausimais, valandomis,
jis mėina; to kampelį iš paliečia ten esančią,
savo gyvenimo šventenybę - tuomi noriu pasaa-
kyti, kad kiekvienas žmogus turi savą gilią

šči kojų klausimai. Šiandien jau niekas manęs
 nepatiks... Taciau. Vntiek malonu, qua, vi-
 tiek versiasi is krintinis deiangsmo balsas: qui-
 iau, griciau liski ti man, meldiamoji
 žvirgiti; mano snaji lirdeli!..

Pagelio! traukinys sustoja, lipu, begu kuo
 greiciausia savo bakušis link - štai ir ji!
 Tokia pat kaip anuomet: žemo, mašytė, ma-
 žais langeliai, žaliomis samanomis apdeng-
 tu stogu. O brangiausiaji sveika! Juk lavy-
 je išauklėjai mane, ir štai aš vėl prie tavęs.

Taciau jau čia aš svetima. Jau vien
 kiti žmonės... ~~... ir gi man dar busis pamaty-~~
 ti to lirdeli, kuriame gėbi mane motutė...

Ti tikro, kaip mašai jos vidus atsimanęs, šloni
 tas pats slalas, tas pats ki. upelis!... Kaip ge-
 ra, kaip malonu!... Juk ~~... o ne kuo kieno pros-~~
 links mano neužmiršt ~~... kūdikių šėdės diena,~~
 Ji kurias jei jos sugr. ~~... atiduročian visa~~

savo dabarties, pūnyls. Štai, kaip tik čia pat ka-
 bojo mano lopšelis, kuriame supdavo mane,
 mano mašoji sesutė, o salia jos sedėjo mo-
 tutė ir verpdama moki mane poterelis. Čia
 ji diegė; mano širdis dievulis meškis X)

Ļa ji man kalbēja apie dabartīs mano, pomjē,
bet gana, gana, pēdēļ un maģis atsmidzinā
sufaudino manā jaunās sirdi... Hēh! Hēh! to-
je sventouje...

29d. Vēlūs vakaras. Griestu skaisēia ir grasijs
mīnēsians nakti. Tokijs nakti, āmagis, rodas,
estum, estum begalyben ir vis das maša lūts.
Niekas mano šindies taip šandien nepatruvki,
kaip, viešint svečimose, mašy, vaikuēis elgesys.
Tōtkro kaip greiē kūdriēis pasista tō āmagis,
kuris; j; Jāro sielā lenkiva. Voo tik antrā
kartā atslankau; tūo vānūs, o šai jau
glaudēias prie manēs, kaip noriai, taip melšai
n galop šivēiai ašarodomi. Ir taip tā patintōji jū
indēlēs pašintō paloko jiem atmintyje ilgam,
ilgam, kaip ir manō sieloje tebešēri pītōmēji
gyvenime patisti pītūdēiai, malonūmai, āmo-
nēs, draugai, pietēliai... Vīda tat pītōmōnus
tariu soch: - garla kūdriēyētēs, garla tū aukm-
nīs berūpestīgus gyvenimo vabandy, kurio
galēzīnēkēiais mūdēdejo praesties jūron.

30a. Pusē trijs naktēs, faktinai jau
autās, nemigau, kodēl- netīnau. Tōtkro,
tik galūtinais pītēkinau cēnējēs

~34~

Septynnerių metų Lietuvos nepriklausomybės
sukaktuvėms.

Septynneri metai, nuo tosios dienos
Kad ašna tyrinei prašyto,
Ir laisvę atgavus: nuo jos kietieji
Petečiai nukrito.

Septynneri metai šiandien,
Mums skamba septynneri metai
Kaip imant lietuviams išvien,
Nutiše parojai vortai.

Mes gerimės laisvę savas,
Tieynis koczjusios žiauriais
Sunkiai pavergtos Lietuvos,
Paniekintos išgamų bicauriai,
Tad kilki jauna Lietuva.
Klestek kaip ir pirmą klestėjus!
Kai nyksta vergijos našta
Ketena ant tavę uždėjus.

Tuoi juk savas įstaigas,
Mokyklas, taip pat karivija.
Gali jau išblaškinti bangas,
Žingminoti į placių Europija.

O gal tau Aukščiāusiaris duos,
 Sūlāukt' dar linksmesne gādne;
 Kad trispalvi pūty ~~un gādne~~
 Gražūngs pavagty: ~~ostēni~~
 Tada uz tū laimē visi;
 Aurov vartiose prie Marijos,
 Ciedosim jauni ir seni,
 Prasysim neapleisti žmonijos.
 O Tu Karolienē Žocēta,
 Karstū mūs maldu išklauysē,
 Pasūnū galinga malda
 Lietuvius dangū užtarysi.
 Ventys.

Mūsų gyvenimas.

Už daugijų reikimo. Abstinencijos dra- ja pa-
sidalinus sekėjomis paredo daug veikluma.
Bemaž kas sekmadienis sekijos daro susirin-
kinus ir skaito referatus. Būty pagaidau-
tina, kad sekijų susirinkimai būtų skel-
neta jų susirinkimų referatų ir
ir nesekijos namie susirinkimų jausit-
tuoju dalyku atsilankyti & susitikimus
iš to būtų daugiau gyrimo ir naujos.

Šv. Vincento à Paulo Fondas, nors
dar neseniai isikūres, bet jau pradėjo vei-
kti; duoda trumpalaikius ir ilgalaikius
paskolų, žiūrint kiek tai leidžia jo ka-
pitalas.

Mūsų visas dra- jas tenka paminėti
ir Antifumacijos sekija. Ši sekija pad-
rinsi vieną vieną susirinkimų daugiau
viesai nepasirokiauja, sako klaida dar-
buotis rūkantieji... Po to vieto susirinkimo
(30. gr. 24m.) sekija padarė vieną susirinki-
mą uždaremis duimis neįleisdama nė vieno

Kas tev šuvu mutarta nezinia, gal pasaiskis
iš darbu.

Uzgarēnīs vakareļici. Pirmas ir oficials
uzgarēnīs vakareļis izvye sekmdieny 22 vas-
rio. Kītas gi neficials antradieny 24 vas.
Oficialaus vakareļio programa gana kukli
bē dainy ir operetes „Curator Infirmorum”
nīko daugiau nera. Programos punkty ne-
tenka nagrinoti atskirai, nes tas użimty
cīaug vītos ir laiko na ir kitais žvīlgsnīcis
nerēitogu. Tenka pasitenkinti bonēru jē-
cīšā... Benokai visa, sūemus vītkas gerai.
Kīek ilgiau tenka apsisotēti tīs operete (ar
kaip kitaiņ vadīnamus) „Curator Infirmorum.”
Sīs dalykas naujas mīnu scenojo sarv rīdīs pu-
mījēera. Sūvētas, kaip jau hats pavadinimas
sako, paimtas iš mīsu gēfrenīmo. Žūvīnt ir klar-
saut operetis atratē, kaot mes uam gana „rīlms
socikatos,” trūciā, faktīnai taiņ nera ne del kūs
vīno ^{menēnīcīo} ~~sergāma~~, o jei kas ir serga „infāulēna,”
tai tik īšimītes dalykas... Kīek del īspīldīny,
tai gerbīemūgy rēngījū ir artistu īdeja daug
geru noru ir nemāto darbo. Bēnu jēoms uķ

tai. Šiek tiek nenaturalus etrodė žydžia-
vimas dr-go B. (nors tas buvo ir juokmingiausia).
Tą nenaturalumą šiek tiek mažino kitų
priminimas „nežyokiuok“ Būt būvę natura-
liau jeigu dr-gas B. protarpiais būtų kalbė-
ję savo natūraliu balsu, protarpiais gi galė-
jo sau žyduoti. Tai tiek apie oficialų vakari-
lį. Beje užmiršau pasakyti, kad vakarelis už-
baigta tradicingu „Gaudeamus.“ Po to dar
po trumpos prakalbos pagudota „Ilgiausių
metų pradėjusiams ta vakarą rekolekcijas
prieš Subdipkonatą ir einant tradicija (ar
sapročius), visus rekolektantus pakilnota...

Pora žodžių ir apie neoficialų užgavė-
nį vakarelį. Pirmoje vietoje sulosta ko-
medijėle: „Kas pirmas prakalbės“. Dalykas
pavyko pusitinau nežinint kaikurių ne-
natūralumų...

Šiek geriau pavyko B-os roli. Tą jo
artistiškų gestų ir mimikos plaukte plaukte
samo ingas juokas ir natūralūs mišalai.

Komedijėle „Arklini pavirde“ gerai su-
leista. Atsistai alitiko savo rolėms.

Apie monologą „Misionorus“ nie nekalbėsiu. Geriau, kad nebūt jokių monologų nequ klausyti panašių dalykų...

„Redaktorius“ vėl šį kartą užėmė visai tam netikėtą asmenį. Pirmas jo trukumas tai tas, kad nei vienos, jam atsiūstos „korespondencijos“ neperskaitė iki galo. Antra, jokių pastabų, nei atsakymų nedavė „korespondentams“, visą laiką kartojė: „Nieko nėra, čia nieko nėra, nieko nėra ir t.t. Dar labiau nevykęs buvo jo sekretorius, kuris negrimuotas suaugusiu vyru, o elgiasi, kaip b metų vaikas. Dar kada redaktorius nenori mokėti jam algos, jis beveik leisdams verkia, rankas davo principalui bučiuoja... ir t.t. Dar daugiau vaikiškas pasirodė „sektorius“, kada su grimum: barada ir ūsais sukimijosi tarp publikos, užkalbinidamas tai viena, tai kita.

„Solistai iš „Marso“ nieko ypatingo neparodė, nors buvo vienas aut. kito muzikos atsitapy.

Monologas „Subvėiannia instancija“ buvo gana įdomus ir visai įdomiai atliktas.

Grimas tam dalykui pilnai atstatiko ir pub-
likai suteiki daug juok.

Prasta vakarėlio upa, patarė virš progna-
mos solistai. Daugiau taš dainų ir murikos
į mūsų vakarėlius!

Ant galo įjo murika keturiomis rankom-
is. Šis retai vartojimas skambinimo būdas,
pusitinau atlikta. Bendrai imant, ši neo-
fic. vakarėlio dalis paliko geresnių įspūdžių,
negu praėjusių metų spalio 20d. vakarėlio.

1925. 12. 25.

Lulas.

Rekolekcijos ir šventimai. 26, 27 ir 28 vasario
diena, kaip paprastai prieš pirmąjį
gavėnios skėmašienį pas mus esti rekolek-
cijos. Šias rekolekcijas vedė mūsų kun. ka-
pelionas konferencijos gi saki prof. M. Rei-
nys. Savo ketvise konferencijose pateiti daug
svarbių klausimų: pašaukimas, išsidini ir
išorini arba socialų veikimas ir tobulybė.
Visi klausimai gema aštrū alius ir iside-
mitini. Čia del vietos stokos netenka apie
jūs plačiau rašyti. Po rekolekcijų skovo
buvo teikiami aukštėnėji ir žemesnieji šventimai.

Humoras.

130

Is atostogų

Vienas draugas klausia kitą draugą,
kaip jis pralaidęs atostogas.

Tis atsako: valgiau neduog, miegojiau kaip
ir seminarijoje tik atvirkščiai. Semina-

rijoje miegojiau kaip ir valgiau, o dabar
valgiau kaip ir miegojiau.

Amžinatė viena moteris iš klausėdama pas kuni-
gą ar ji nepaklūsianti? prağara. Galop
kunigas užpykęs sako: „Išsisiok ir parochyt
dantis.“ Ji išsisiėjo. Kunigas ji pamatęs
kaip ji neturi dantų sako: Būk ramia, nieko
nebijok, nes pasakyta: „Tū bus verpsmas ir
dantų griūzimas, o tu neturi nei vieno
dantėlio, taigi kaip tu galėsi tū dantimis
griūsti.“

R.

Patarlis.

1. Naudonas tarsi nubarrdectas.
2. Tiesko drauge, kaip prie vartų
3. Bijo lietaus, kaip pirmo tenoro suklus

4. Būk rimtas, mularduosiu.
Nė simpatiškas, deosiu.
Jei tik autiškas ir matysiu, — Figuro-
ką padarysiu.
Jei tik pykšti pamatysiu, Tuoj po lovy-
jindarysiu.

š.

Neva Himnas.

(skiriam III kurui).

Trečias kursas — patis žymiausias,
Trečias kursas — kritiškiausias:
Didi našta ant jų tupi,
Nes jiems krotinai dar rūpi.
Trečio kurso — tvirti vyrai,
O ne liurbiai, ne pipirai,
Kur jie eina — drumšėias tylo,
Dulkis debesimis pakyla.
Okai aulėj jie neįranda,
Suolaj tuoj iš miego būnda:
Laksto, traska, šokinėja,
Sąg kad bangos sūptos vėjo.
Trečias visas linkomas kursas,
Jei ir raudsi koksi smursas.

Koks nerangus ar tui plikas,
 Tai tik išmintis dalykas.
 Pasaukiną sav' ištyrę,
 Bus tokiu, kurie atsiskyrę,
 Mes tuos mūrus, tiek svajotus,
 Skris & svieto didžius plotus.
 Pasisekus rašta gauti,
 Kad jau gali studentauti,
 Tars pa-sauti skiaugsmo diena:
 „Senin, rija, lik sau viena.“

1945. II. II.

Julias

Įvairūs žinios, telegramos ir kita.

Kas kaltas? Vienas žinomas pilietis
 atsiverėi čebatus, ne čebatus, burlečius ne
 burlečius, geriau pasakius, bala žino
 ko, quičiausis lovis. Per silencija neduo
 da ramybės. Kori eina tui, quik juok
 quik juok, jujai, jujai, bus nugaroj
 quai. Gurgit, gurgit, gurgit. Isiklausius
 tai tikra musika. Visi iscina pažinoti,
 kas ten silencijos neorko, čiri netikičoni

gi batui. Ir tās gūgūdiņas, rēķināmas, cy-
pimāmas, kad ir pirmās un nūry antuore
gūdis. Tāigi ir negālie ad ispresti, kas
kaltas ar juoras ar batui. "juorai sakau,
kam tu ar dai tvarka." Ir gūardau. ba-
tai. "Batui irgi nekāli, kam juos juo-
ras nešioja... kītat, draugai, ir spres-
kit, kas kaltas ar juoras, ar jē ceorykai
va.

Šis refektorius Audiant.!!! Vīri kuri
vadavite prasynms ir nevēlojete visu for-
malum. L. g. uābaige rašyti nepasijete
taske maskoto negāvite, kad draug-
iau tēri nepasikertoty...

Mukentejys

Uē faktus atrakau N.

"Panyleji". Per oficialio uēgavēnys
vā arēlio iskilmes, per salūstacijās
pīl. Sistas pagautas entuziasmo taip
patygni ausi pīlicēini Patinui, kad
pastarasis gavo bābnelio uēdegma.

Š. lds.

Mėslė: Nesėnikos nesėrietas, valgydamas per pietus nevalgo daug duonos ir geria kaktėlius.

Kas išprez: Vėičiavo du mušikai pirtė orielkos: viens krikėtynomis, kits vestėvėms.

Pirmas vėičis trijų gorėių baėkute, antrasis septynių. Ir jie vėičiuodami rado pamestą 10 gorėių orielkos baėkė. Padingi turi dalytis lygiai taigi, brangus, ju tave galva ne kopėstas duok kitam numerį strakė, kaip pasidalyti lygiai po 5 gorėius toms tiems baėkornis.

Kontrastas.

Reikalingas specialistas, kuris sugautų „Aitvarą“, kuris naktimis geria elektro lemputes, tam tikruose riskambariuose, pavėrcia į blogas

Redakcijos atsiųsmai.

Alp. Čencėiui. Jūsų vienas dalykus dedam, kitus atsiėdam tolimiesiam laikui.

Algui J. H. Jūsų straipsnių gavom. Rėiči.

Skaiėiusiam. Jūsų straipsnio netalyinsim. Par tabomis pasinaudosim.

Algui Felėiui. Vėičy jūsų telegramų nededam, nes jau buvo skaiėytos pultėgavėnių oak.

P048514

LMA VRUBLEVSKIŲ BIBLIOTEKA

00200790598 0

Mūsų draugas

Klasyfikacija 48331 95A
1080

LMA VRUBLEVSKIŲ BIBLIOTEKA

00200790597 0

TIESOS
SPIRY-
DULIAI

V Nr 3
Kv. 2022
Data 14.10
Kaina 100-

Lietuvos Mokslų Akademijos

BIBLIOTEKA

P.048514/1924
1925

TIESOS SPINDULIAI

Lietuvos Mokslų Akademijos

BIBLIOTEKA

P.048515/1923

MŪŠŲ, DRAUGAS

su baršadain
videje